

Tú bất lực, âm thầm chịu đựng và luôn tìm cách chăm sóc chồng. Hàng tháng trời bữa ăn, bữa không, chồng vợ chẳng thể nói được câu chuyện. Hải cứ im lặng mãi, làm lui sáng đi tối về, cơm hàng cháo chợ ở đâu. Nỗi đau vì ghen triền miên nhức nhối con tim.

1. Khởi nghiệp

Hải là sinh viên ngành quản trị kinh doanh còn Tú ngành May cùng trường, họ yêu nhau từ năm thứ ba. Bạn bè rất ngưỡng mộ cặp trai tài gái sắc học giỏi, tham gia sinh viên tình nguyện và đàn hát hay. Cả hai quê miền Tây xa xôi tốt nghiệp đại học đã quyết định trụ lại Sài Gòn lập nghiệp. Ai hỏi họ đều rất tự tin chinh phục hạnh phúc bằng tấm bằng giỏi và đôi trái tim hồng. Hành trang vào đời của cặp tình nhân nghèo cũng chỉ có vậy. Sau lễ ăn hỏi Hải và Tú xin phép hai gia đình sống chung cuộc sống chồng vợ tạm lùi ngày cưới để lao vào thương trường mưu sinh. Nơi trú ngụ của họ là một căn phòng trọ 12 mét vuông nhà cấp bốn, sống thanh đạm, tiết kiệm chi tiêu bước đầu khởi nghiệp. Người khen kẻ chê, bạn bè tốt khuyến khích động viên, gia đình đành chấp nhận. Giấc mơ hồng đang thành hiện thực tràn trề hạnh phúc và nhựa sống với đôi uyên ương. Cả hai vừa tự động viên vừa đùa nhau cùng thi xem ai kiếm được việc làm và đem tiền về nhà trước. Mọi sự bắt đầu.

Dồn tiền mua được một cái xe máy cũ hôm thì Hải đèo Tú cùng đi gõ cửa tìm việc, hôm thì Hải nhường xe cho Tú còn mình cuốc bộ rẽ đi đôi hướng. Cứ vậy gần một tháng trời chẳng đâu vào đâu tối về nhà họ lại động viên nhau tiếp tục cố gắng. Thế rồi Hải không may bị tai nạn xe quệt mề gót chân phải mất hàng tháng nằm nhà. Tú động viên chồng yên tâm dưỡng bệnh cho mau khỏi, Hải buồn gượng cười, thương Tú nhưng biết làm gì lúc này. Rồi Tú cũng xin được việc làm ở một doanh nghiệp may lớn, cả hai mừng lắm. Mỗi ngày tối về họ ấm áp bên nhau, Tú khoe công việc tiến triển và rất biết cách động viên Hải. Tiền lương Tú tuy còn thấp nhưng khéo tính nên cũng tạm đủ chi tiêu.

Một ngày mưa bão Hải hết nằm lại đứng, bồn chồn tập tễnh đi lại trong căn phòng hẹp ngóng vợ tối rồi mà vẫn chưa về. Tú báo phải làm thêm nên về trễ. Hải bỗng thấy mình bất lực, nhớ lại một người bạn đến thăm lắc đầu buông lời cảm thông "chông chênh quá".

Trời mưa như trút nước, Tú phải bỏ xe ở cơ quan nhờ xe xếp đi cùng đoạn đường ghé qua đầu ngõ nhà mình. Bộ dạng Tú tất tưởi, lo lắng sợ Hải buồn.

- Chồng yêu, em về rồi.

- Em làm anh cứ phải ngóng hoài, xe em đâu?

- Mưa quá em phải đi nhờ xe xếp quá giang đầu ngõ.

- Vợ anh vất vả rui, anh thấy mình...(Hải buông lời)

- Hồng sao chồng em, đừng nghĩ nhiều mà. Em rất hạnh phúc mỗi tối về bên anh, được chăm sóc anh, ấm áp bên anh. Rủi anh sẽ khỏi, sẽ lại đi làm mà.

Hải bắt đầu cả nghĩ, biết vợ rất yêu mình và luôn chu đáo vậy mà đêm nay anh ôm vợ trần trọc không sao ngủ được. Sáng dậy Tú nói với chồng em làm mệt ôm chồng ngủ ngon quá à. Tú cũng chẳng biết Hải mất ngủ. Hải trở nên ít nói hơn, hay thờ dãi, nghĩ ngợi.

2. Lộ và Tú

Tú siêng năng, sống chan hòa, tiến bộ nhanh, còn là một hoa khôi nên luôn được xếp phòng khen và đồng nghiệp ngưỡng mộ. Văn phòng làm việc của Tổng công ty rất sang trọng, trang thiết bị máy móc hiện đại, nhân viên làm việc thân thiện, quy củ nề nếp đã đem lại cho Tú cảm xúc đam mê công việc. Mọi người xì xào hôm nay xếp phó Tổng (là người đang lên, rất có uy bởi còn trẻ và triển vọng thăng tiến) ghé thăm văn phòng. Xếp phòng giới thiệu từng người, đến Tú có phần lảng sê, xếp phó Tổng và cả đoàn trầm trồ. Vài ngày sau Tú nhận quyết định chuyển công tác về làm thư ký riêng cho phó Tổng. Công việc thư ký khá bận rộn giao tiếp rộng nên cũng vui. Xếp rất quý Tú thông minh, giỏi tiếng Anh, nhanh nhẹn hoạt bát nên hay cho tháp tùng tiếp khách, đàm phán hợp đồng, đôi khi công tác xa nhà qua đêm (đương nhiên xếp biết đi đoàn phải có trên hai người). Lộ là tên của xếp phó Tổng, xếp cứ khen Tú hoài, Tú cũng thấy mình thật may mắn gặp được xếp tâm lý tốt với mình để yên tâm công việc, thăng tiến và lo cho cả gia đình nữa. Hai chú cháu đã vượt ra ngoài khuôn khổ quan hệ xếp với nhân viên từ bao giờ, xếp nói đó là bạn tri âm. Cứ dành thời gian là chú cháu cùng đi cafe, gần nhau ở nơi làm việc chưa thấy đủ chú cháu còn kết nối fb, zalo chia sẻ hàng ngày. Do công việc và mối quan hệ tốt với phó Tổng mà Tú cảm nhận mình cũng quan trọng lên trước con mắt của nhiều người. Trong Tú nhóm lên một chút tự hào. Được nhiều vậy nhưng Tú biết mình đã không còn mấy thời gian dành cho chồng và cả cái đầu nữa cũng phải chi phối cho công việc được giao nhiều hơn.

Một lần cafe với Tú, Lộ hạ giọng trầm buồn:

- Chú đã yêu và trắc trở để rồi chia ly. Tình si cứ đeo đuổi hoài qua năm tháng mãi chẳng thể quên.
- Ôi, vậy như chú, con nhận ra chú rất khác sự mạnh mẽ ngày thường.
- Chú cứ để trong lòng âm ỉ vậy chẳng thể nói ra được với ai cho vui.
- Con xúc động quá, sao chú lại nghĩ chia sẻ được với con chứ? người đó thế nào con có thể được biết không chứ?
- Đương nhiên rồi, chú muốn chia sẻ với con mà.

Lộ nói Tú là người đầu tiên cho Lộ cảm nhận có thể tin cậy, đồng cảm giúp bớt nỗi đau. Nhiều năm nay Lộ mất ăn, mất ngủ sức khỏe có phần suy giảm.

- Con cảm ơn chú tin cậy.
- Khi gặp Tú chú rất ngạc nhiên sao con có nét hao hao giống người đó. Có lẽ chú cháu có duyên mà gặp nhau như gặp được tri âm chẳng.

Lộ kể năm 30 tuổi đã là giám đốc một doanh nghiệp thành phần, Lộ đã có vợ và một đứa con gái kháukhinh vẫn lao vào cuộc tình si sét đánh. Yêu đến hao gầy, yêu đến đại khờ trong khoảng trời riêng cũng đủ cung bậc. Mong và đòi cứ hòa quyện, tham lam, mãn nguyện và cả khổ đau. Thế rồi người ấy cũng già từ, nói khoảng trời riêng không chứa nổi hạnh phúc. Lộ như người mất hồn sống không ra sống, đón đau dằn vặt kéo dài. Qua 10 năm rồi mà tâm đầu đã bình yên. Giọng Lộ đầy cảm xúc, đôi mắt Lộ dõi xa mơ màng một chút róm rộ. Câu chuyện kéo dài hàng giờ, Tú chăm chú lắng nghe đồng cảm theo.

- Ôi con thương chú quá, chú ơi sao chú phong độ, tài giỏi vậy, thiếu gì người đẹp bên người hùng mà vẫn nặng tình vậy chú.

Quả thực Lộ hơn Tú đến 20 tuổi, mà Tú vẫn thấy Lộ trẻ trung, phong độ. Đúng là mẫu người đàn ông thành đạt. Lộ hào hứng bắt lời Tú:

- Tình si là vậy, bên chú lúc nào cũng có các em trẻ đẹp muốn cặp nhưng con tim cứ thấy hững hờ. Công việc cuốn hút nên chẳng để ý nữa.

- Con thấy nề phục chú quá à.

- Tú ơi, quan hệ chú cháu mình ngay thẳng nhưng khỏi kẻ đồ ký lại cứ nghĩ queo, vậy cần tế nhị, chú cháu biết thôi nhé.

- Con hiểu mà, chú yên tâm.

Nghe Lộ kể lại mối tình si Tú cũng thấy động lòng trắc ẩn, hứa là tri âm sẽ giúp chú vượt qua vắn nạn tơ vương. Ngôn từ hai chú cháu vì đồ giản dị, chân thật con người với nhau hơn chẳng còn khoảng cách xếp với nhân viên nữa. Chú cháu thường xuyên trao đổi tin nhắn zalo. Tin nhắn bao giờ cũng bắt đầu bằng từ "nhớ bé", Tú đáp lại "nhớ chú", đi xa nhớ, ở gần cũng nhớ rồi thành thói quen thật khó thay đổi. Lộ hỏi Tú là chú cháu nhắn tin zalo cháu có ngại chồng đọc không. Tú trả lời không có vấn đề gì, chỉ xin chú đừng nhắn tin cho con vào giờ con đã về nhà. Chú cháu rất hiểu nhau và thật ăn ý. Cứ vậy mối quan hệ hai chú cháu ngày càng thêm sâu sắc. Đôi khi tiếng xì xào cũng lọt vào tai Tú nhưng chẳng hề hấn gì đến cái ghế ngồi của Lộ và quan hệ hai người.

Tú phỏng phao trẻ đẹp hơn ra, thu nhập gấp đôi, gấp ba khi trước. Đi với xếp, xếp có lộc Tú cũng có phần, Lộ đi đâu về cũng có quà về cho Tú. Về nhà là quà hàng rủng rinh. Nhờ đó mà vợ chồng Tú có tiền thuê căn hộ khép kín khang trang. Tháng ngày trôi qua, Hải đã lành vết thương nhưng vẫn chưa tìm được việc làm phù hợp. Tú bàn với Hải nhờ chú Lộ tìm giúp việc. Điều đó với Lộ lại quá đơn giản, Lộ chỉ cần một cú điện thoại cho anh bạn ở Tổng công ty B là ok ngay. Vợ chồng Hải rất mừng nghĩ cách cảm ơn. Tú biết đối với mình cũng chỉ cần có lời cảm ơn Lộ dịp ngồi cafe quán là đủ nhưng Hải không hiểu được điều đó nên cứ khăng khăng phải lễ nghĩa. Tú chiều chồng ngổ ý đó với Lộ, Lộ nhận lời ngay.

- Được rồi, chú sẽ mời cả hai vợ chồng bữa cơm nhà hàng

- Sao lại vậy chú, (Tú cười tinh nghịch) vợ chồng cháu mời chú chứ.

- Đơn giản mà, chú mừng cho hai người đã vượt khó.

Vợ chồng Tú đến trước nhà hàng kiểm tra thực đơn, không quên một bình hoa hồng bạch và một chai vang Pháp thứ mà Tú biết Lộ vẫn thích. Lộ xuất hiện cùng với lái xe riêng phong cách lịch thiệp mà thật dung dị đời thường. Tú mời Lộ và lái xe ngồi vào vị trí đối diện với vợ chồng Tú rồi giới thiệu hai bên làm quen. Tú rót rượu, Hải trịnh trọng đứng lên:

- Thưa chú, vợ chồng con là những người trẻ lập nghiệp rất vinh hạnh được biết chú, gần chú và được chú quan tâm giúp đỡ rất nhiều. Hôm nay lại vinh dự được mời cơm chú, chúng con cảm ơn chú ạ. Xin kính tặng chú bó hoa tươi thay cho tình cảm của chúng con, chúc chú luôn mạnh khỏe, hạnh phúc, mãi trẻ trung, thành đạt ạ.

Bó hoa hồng bạch còn vương sương được chuyển nhanh tới tay Hải, trịnh trọng trao cho Lộ. Một tràng pháo tay thân tình.

- Chúc mừng vợ chồng trẻ Hải -Tú hạnh phúc.

Một bó hồng nữa chuyển nhanh cho Lộ trao cho Hải. Một tràng pháo tay thân tình nữa. Họ cùng nâng cốc chúc nhau sức khỏe, hạnh phúc, thành công. Bữa tiệc thật vui và ấn tượng với vợ chồng Hải - Tú. Trước khi ra về Lộ bất ngờ đưa ra cái phong bì gọi là quà mừng vợ chồng Hải - Tú thoát khó. Hai người chỉ còn biết cảm ơn chẳng kịp phản ứng với tình huống này. Vậy là mời xếp thì xếp lại chi bao hết bữa tiệc. Về nhà Hải cứ tấm tắc khen xếp của vợ mình.

Hải nhận việc ở phòng kinh doanh của Tổng công ty B. Một công việc phù hợp đúng chuyên ngành đào tạo. Hải học rất giỏi, với vốn kiến thức có sẵn đổ lại năng động sáng tạo nên rất được việc, thu nhập khá dần, hứa hẹn thăng tiến. Nhiều bạn bè biết vợ chồng Hải Tú được vậy vừa mừng vừa cả ghen tị.

Đêm về tĩnh lặng, Hải trao vợ nụ hôn yêu nồng nàn rồi thủ thỉ:

- Cảm ơn vợ yêu của anh, anh nghiệm thấy mình thật may mắn, hạnh phúc có em vừa xinh đẹp, giỏi giang lại thương chồng rất mực.

- Chồng yêu của em, em luôn cảm nhận âm áp hạnh phúc bên anh.

- Vậy là đã một năm bước qua cánh cửa vào đời...

- Hoàng tử đã dìu nàng qua chông gai bước vào lâu đài hạnh phúc.

- Nàng chứ không phải chàng khiến được cỗ xe song mã ước mơ.

- Chàng bên nàng cùng đồng hành mà, yêu chồng em nhiều lắm.

Cả hai lại thấy đời ưu ái, chỉ một năm, một năm thôi đôi trẻ đã bứt lên, cách xa điểm xuất phát. Họ bàn tới chuyện cưới, học lên và sự nghiệp. Cả hai sẽ phải lấy bằng cao học nhanh nhất, tổ chức lễ cưới tiết kiệm nhất, tạm dừng việc sinh con hai năm nữa để tập trung phần đầu có chuyên môn thành thạo.

Mọi việc diễn ra như họ muốn. Một tháng sau lễ cưới được tiến hành tại một trung tâm tiệc cưới lớn giữa thành phố Sài Gòn. Gọi là tiết kiệm nhưng cũng đủ thỏa mãn tâm nguyện của cả hai gia đình, nhiều bạn bè xa gần, quan khách nơi công tác có mặt. Ai cũng tấm tắc khen Hải - Tú tài giỏi, đẹp đôi. Sự xuất hiện của chú Lộ kéo theo cả bạn phó tổng bên cơ quan Hải và đoàn tháp tùng làm cho tiệc cưới thêm sang trọng. Sau cưới họ có một tuần trăng mật cũng tiết kiệm.

Hải và Tú cùng bắt đầu theo chương trình cao học, chuyên tâm vào nghiên cứu, trau dồi chuyên môn. Cũng vì thế mà thời gian dành cho công việc, học hành của cả hai choán hết cả ngày, kể cả thứ bảy, chủ nhật. Chồng vợ hai nơi, nhà một nơi suốt ngày kín cửa. Hầu như ngày nào cũng vậy họ chỉ về được với nhau sau tám giờ tối. Tú tháp tùng xếp đi công tác nhiều hơn, Hải cũng đi nhưng ít hơn. Ngôi nhà thì thoảng lại có một người cô đơn.

Hai hôm nay Tú theo đoàn công tác có bốn người do Lộ dẫn đầu ra Hà Nội gặp đối tác. Chiều rảnh hai người xin phép thăm người thân chỉ còn Lộ và Tú. Hai chú cháu đi café, gác hai Thủy Tạ ngắm hồ Hoàn Kiếm thật đẹp.

- Tú này, đi xa con có nhớ chồng không?

- Nhớ nhiều chứ chú, hai đứa zalo suốt đêm í chú.

- Tuổi trẻ thật đẹp, chú nhiều kỷ niệm lắm.

- Chú kể con nghe đi.

Mỗi khi tâm sự Lộ gợi mở rất tự nhiên, Tú nghe cũng rất tự nhiên thoải mái đủ loại chuyện Lộ chia sẻ. Lộ bảo Tú thông minh lắm chuyện gì cũng chia sẻ đồng cảm được, đó là ngôn ngữ tri âm.

- Vợ chồng trẻ có gì trái chính kiến không cháu?

- Là gì chú?

- Cuộc sống chồng vợ này, quan hệ bạn bè này...
- Con hiểu, đôi khi vợ chồng con có lệch pha chút xíu thui chứ.
- Chú hỏi vậy vì chú nghiệm ra được đời sống tình cảm con người phức tạp lắm, nhiều khi đầu nghĩ một đằng, tim rung một nẻo...
- Ôi, chú như nghệ sĩ nữa.
- Con đừng nghĩ chú si tình nên chung tình, chú cũng hư lắm.
- Chú!

Lộ dẫn dắt câu chuyện thật khéo, lôi kéo Tú vào những điều Lộ muốn chia sẻ. Mười năm nay Lộ không quên được người tình xưa, nhưng Lộ đâu chung tình với người tình xưa. Lộ khóa lấp trống vắng bằng những cuộc tình bất tận... Một người đi lại một người tới, dài được hai năm, ngắn chỉ mấy tháng, chia tay thành trai sạn. Lộ chẳng còn chút hứng thú chần gởi với người vợ hiền thảo chung tình. Chẳng hiểu chuyện kể thể loại này sao lại cho Lộ nhiều cảm xúc đến thế. Đôi mắt nhìn xa xăm sang phía bên kia bờ hồ, lệ thấm nhẹ bờ mi, giọng cảm hóa... Còn Tú nghe vậy sao cũng chẳng ngạc nhiên, cứ chăm chăm mà nuốt lấy từng lời, biểu cảm theo lời Lộ kể. Tú nói "sợ thế" khi Lộ bảo đã có đến 11 lần chia tay. Tú nói "thương chú quá" khi Lộ bảo mất ăn mất ngủ triền miên vì nặng chữ tình. Chú cháu ngồi cả buổi chiều cho đến khi phố lên đèn.

- Chú ơi, đời là vậy thì chú còn cảm nhận hạnh phúc không?
- Hạnh phúc và cả bất hạnh. Hạnh phúc như lúc này có con bên cạnh, bất hạnh khi chẳng còn ai. Họ đến rồi đi, chú như bến đỗ mãi xưa trống vắng.
- Đời kiếm tìm được người tri âm thật khó, nay may gặp con.
- Con thương chú mà.
- Lâu nay chú cứ nghĩ ngợi nếu con xa chú thì sẽ thế nào?
- Ôi chú, con sẽ tình nguyện bên chú mãi, con chẳng mộng gì cao xa đâu, được chú tin cậy, quan tâm là con thấy vui hạnh phúc lắm rồi.

Lộ xích lại gần nắm chặt hai bàn tay Tú, giọng như run run, đôi mắt như thất thần. Tú cũng chẳng kiểm soát được cảm xúc của mình để Lộ áp khuôn mặt vào bờ vai mình rung rức khóc.

- Chú ơi!
- Lộ bật dậy, sửa vội cổ áo, lau nhanh nước mắt.
- Chú không tốt, xin con thứ tha.
 - Ôi, không phải vậy chú, con thương chú thật mà.

Mình về thôi, Tú vội gọi taxi, mười phút sau chú cháu đã về đến khách sạn.

Mỗi người về một phòng làm lui tẩm giặt cả tiếng. Tú thực hiện bổn phận phục vụ xếp của mình, ghé qua gõ cửa hỏi vọng.

- Chú à!

Vẫn thấy im lặng, Tú khê bật cửa thì biết Lộ đã khóa trong. Tú gọi điện thoại Lộ đã tắt máy. Tú chẳng biết làm sao đành trở lại phòng mình nằm nhắn tin zalo cho chồng. Cứ vài phút lại ngó ních của Lộ xem có hoạt động không. Hơn một tiếng đồng hồ trôi qua, Tú đã ngừng nhắn tin "chúc chồng yêu ngủ ngon" rồi, mãi mới thấy Lộ mở máy. Tú vội nhắn nhanh dòng tin "chú ơi" rồi phải chờ đến 10 phút sau mới nhận được tin nhắn Lộ trả lời.

- Chú ốm rồi Tú ơi.
- Trời, sao chú lại tắt máy, khóa cửa vậy, mở con sang coi nào?
- Chú rất ngại phiền con.
- Bỏn phận con mà, chú đừng ngại.
- Ừ, vậy con qua đi.

Tú mặc bộ đồ ngủ, vội khoác thêm cái áo rồi bước sang phòng Lộ cửa đã mở hờ. Lộ vẫn trùm cái chăn mỏng hờ đầu gọi với ra cho Tú vào.

- Sao vậy chú ơi, từ chiều đến giờ con coi chú tâm trạng quá à, đúng là chú dễ mất ăn mất ngủ vì ai đó thiệt.
- Mặc kệ chú, quen thể rồi.
- Không, con không đành lòng.

Nói rồi Tú cúi xuống đưa bàn tay mát rượi nắm trán Lộ kiểm tra nhiệt độ, thấy có vẻ hơi nóng. Tú chạy ra nhúng ướt khăn quay vào lau mặt, tay, cổ, gáy cho Lộ. Ngắm gương mặt Lộ cứ uể oải, uể oải Tú không cầm lòng.

- Chú ơi, con thương chú quá. Sao chú lại phải khổ sở vậy chứ.
- Tú ơi!
- Dạ.
- Tất cả vì con đó, chú cũng rất thương con. Thiên thần bé bỏng của chú ơi. Đã từ lâu rồi chú cứ chịu đựng nén mãi vào lòng thứ tình cảm đó. Hôm nay cũng vậy, đừng trách chú nhé. Mặc kệ chú đi.

Tú vẫn ngưỡng mộ Lộ, thấy Lộ gần gũi thân tình nên vẫn chấp nhận những va chạm nhẹ cơ thể để Lộ ôm hôn trán, véo má, vuốt tóc ở mọi nơi, mọi lúc có thể như một kiểu Tây hóa. Vào hoàn cảnh này những ngôn từ đầy xúc động của Lộ như liều thuốc đủ cho Tú tự tin thể hiện tình cảm quan tâm lại Lộ. Tú cúi xuống gục đầu trên ngực Lộ, thôn thức cháu thương chú lắm. Đôi tay Lộ từ từ vòng lên ghì chặt lấy Tú cùng thôn thức. Cả hai cứ nằm vậy mấy phút.

- Tú ơi.
- Dạ.
- Con có thể...
- Dạ.
- Nằm bên chú một lát được không? Chú trông vắng kinh khủng.

- Dạ được.

Đó là cảm xúc thương, trách nhiệm hay tiếng lay động của con tim, Tú cũng chẳng thể phân biệt nổi nữa. Tú bật dậy sửa lại mái tóc cho gọn rồi ghé nằm xuống bên Lộ. Lộ quay nghiêng vòng tay ôm xiết Tú vào lòng, mặt giáp mặt, hôn nhẹ nhàng lên vầng trán Tú.

- Tú ơi.

- Dạ.

- Con có cảm giác sao khi ôm chú.

- Dạ, ấm áp, hạnh phúc ạ.

- Con có cho phép chú hôn con không.

- Dạ.

Chỉ cần vậy, Lộ vùng lên dần ngửa Tú hôn như điên dại khắp khuôn mặt xinh đẹp yêu thương. Ngưng nghĩ với vài câu si tình đắm đuối rồi lại hôn mê mãi nữa. Tú cũng trào cảm xúc đồng hành nhịp hôn yêu với Lộ. Lộ là tay chơi gái sành điệu nên chỉ vài phút đã dẫn dắt Tú vào cuộc làm tình mây mưa kéo dài. Đôi môi tham lam, đôi tay lão luyện của Lộ thả sức hành hạ cơ thể cô gái trẻ bén ham làm tình. Tú tự tin nhanh hòa đồng cuộc vui bất tận cùng Lộ. Từ đêm đó Tú thuộc về Lộ. Lộ bảo bây giờ mình là "anh yêu, em yêu" nhé, Tú cười duyên "dạ".

Chuyến vi hành rất thành công, Tổng ký được mấy hợp đồng tiền triệu đô. Uy tín của phó tổng vì thế càng nổi. Tú cũng được tiếng khen khôn ngoan, sắc sảo trợ lý đắc lực cho xếp.

Về tới Sài Gòn, Tú xin phép nghỉ một ngày dành cho chồng. Hải đến tận cơ quan đón Tú. Đêm đó họ lại trút yêu thương cho nhau, hạnh phúc như không bến bờ. Hải nói thương vợ vất vả, Tú nói yêu chồng lắm, rồi lại an ủi động viên nhau dài dài. Đến lượt Hải đi công tác, Tú ở nhà những đêm cô đơn. Không, đó là những đêm Tú thuộc về Lộ. Cuộc tình tay ba âm thầm chẳng ma nào biết.

3. Hải & Tú

Tú là một cô gái trẻ yêu Hải lần đầu và trở thành vợ Hải, Tú nào có nhiều vốn liếng tình trường. Tú sao thoát được lưới tình Lộ giăng, khi đã vào rồi ra đâu có dễ. Bên Lộ Tú có đủ cả tiền, tình và quyền lực áp đặt. Lộ đã làm cho Tú say đắm cái kiểu yêu si mê hưởng thụ của Lộ. Hoàn cảnh đã đưa đẩy Tú đến tội lỗi phản bội chồng. Tú bắt đầu chuỗi ngày dài lê thê sống trong tủi hổ. Bây giờ là một con người Tú mới phải nhập vai chính trong cuộc tình tay ba. Những ngày êm đềm hạnh phúc đã qua, ánh hào quang chiến thắng dần lụi tàn.

Lộ thực sự si mê Tú, bởi Tú trẻ, đẹp, thông minh hơn hẳn những người tình đã qua tay Lộ. Lộ luôn an ủi Tú với mớ lý thuyết thực dụng "Tình đâu có tội, tim đâu có lỗi, tình yêu là vĩ đại nhất trên đời, cả thế giới vẫn minh người ta đã đi qua cuộc cách mạng tình dục lâu rồi". Khi Tú nói "em dần vất vả", Lộ lại an ủi "Em hãy sống cho chính mình đi, chẳng cần phải nghĩ nhiều". Tú buồn.

Về bên chồng Tú đã phải rất cố gắng để yêu được như trước, cố gắng sống được như trước, tỏ ra quan tâm chồng nhiều hơn nhưng tự thân đã thấy đầy ngượng ngùng giả tạo. Triền miên những đêm mất ngủ để lệ tuôn rơi mà Tú vẫn phải cố dấu chồng. Hải cứ vô tư yêu vợ, tự hào về hạnh phúc của mình. Những dấu hiệu thay đổi từ Tú cũng chẳng dấu được chồng lâu. Hải yêu vợ hay ngồi ngắm vợ, ôm vợ thủ thi, phản xạ của Tú chỉ có thể là cố tránh ánh mắt chồng. Ôi, đó là điểm yếu nhất trong diễn xuất của nhân vật chính cuộc tình tay ba.

- Vợ anh say mê làm việc, ngồi máy tính nhiều mắt nai quầng nè.
- Hi, em sẽ đi thẩm mỹ viện làm đẹp lại cho chồng.
- Tú này, chú Lộ tốt thiệt đấy.
- Dạ.
- Vợ chồng mình thật may mắn gặp được chú.
- Dạ.
- Chú có hay hỏi em về anh và cuộc sống vợ chồng mình không?
- Dạ có.
- Bên cơ quan anh nhiều người biết và ca ngợi chú dữ lắm.
- Dạ.
- Em gần chú nhận xét anh coi.
- Dạ, em thấy chú ấy cũng tốt mà.
- Tốt thế nào?
- Hi, tốt với mọi người.
- Hi, còn với em?
- Hi, như mọi người thôi.
- Vợ anh thông minh, xinh đẹp, làm việc hiệu quả thế mà xếp lại chỉ quan tâm như mọi người thôi là hông công bằng.
- Hi, em thấy bình thường mà.
- Trước đây em hay ca ngợi chú ấy sao bây giờ lại thấy bình thường?
- Hi, em không biết.

Tú đâu còn hoạt được nữa, chủ đề chồng quan tâm lại quá nhạy cảm. Tú thấy mình như "có tật giật mình" nên chỉ để ý xem có phải chồng nghi ngờ không nên miệng trả lời, tâm lo đối phó. Hải hỏi vậy thôi chứ chẳng có ý gì.

Lộ và Tú đã rất cẩn thận trong việc sử dụng điện thoại và nhắn tin zalo, vậy mà "đi đêm lắm cũng có ngày gặp ma". Lộ quá nhớ Tú đã gửi zalo tin nhắn chữ NHỚ ngay lúc vợ chồng Tú trên xe về quê. Tú mệt mỏi ngủ thiếp đi khi nào, Hải nhắc máy xem giúp vợ. Chỉ cần bật zalo là chữ NHỚ hiện ra. Hải choáng váng nhận thấy chủ nhân tin nhắn kia là Lộ. Rồi Hải cũng bình tĩnh lại để yên cho vợ ngả bờ vai ngủ. Lát sau tỉnh dậy Tú ngơ ngác tìm điện thoại, Hải nói em có tin nhắn zalo rồi trao trả điện thoại cho vợ. Tú mở xem và kinh ngạc là Hải đã xem rồi. Tú đỏ mặt ấp úng chưa kịp nói sao thì bắt gặp ánh mắt chồng dọi sang. Một cách thụ động, Tú cất tiếng "em xin lỗi anh". Hải im lặng. Từ lúc đó cả hai không nói gì nữa. Tú làm lành ngả lại bờ vai, tay nắm tay Hải, Hải ngồi tĩnh như một pho tượng. Về đến quê thăm hỏi Ba Má, ăn bữa cơm trưa, trên đường quay về thành phố cả hai cố bình thường một cách gượng gạo. Tú biết sự đã rồi, đáng lẽ

phải nói ngay một lý do bao biện nào đó cho tin nhắn của Lộc thì Tú lại ấp úng xin lỗi chồng trên xe. Điều đó càng làm tăng thêm sự nghi ngờ của Hải.

Bữa tối hôm đó thật nặng nề. Hải ăn qua quýt rồi về giường nằm. Tú vào sau ghé nằm xuống bên cạnh Hải, hít một hơi dài rồi nghiêng ôm vai chồng.

- Chồng yêu của em, anh đừng vậy mà em đau lòng lắm, hãy nghe em nói.

.....

- Em xin anh, đừng im lặng thế, hãy quay lại với em. Em yêu chồng em nhiều lắm mà.

.....

- Em biết chồng em đã đọc tin nhắn đó và rất buồn, nhưng không phải như chồng em nghĩ đâu.

Hải nằm bất động, nổi nghi ngờ giãy vò cứ lớn dần lên. Tại sao ông ta lại nhiệt tình xin việc cho mình đến thế. Tại sao bữa tiệc mình mời, ông ta lại bao lại hết. Tại sao bữa vợ chồng nói chuyện về ông ta Tú lại tỏ ra hững hờ không bình thường, không tán dương ông ta như những lần trước. Tại sao ông ta là phó Tổng giám đốc lại có thể dành thời gian rảnh dỗi nhắn tin zalo thân tình, ngọt ngào yêu cầu với cô thư ký giúp việc. Tại sao Tú lại đi công tác với ông ta nhiều vậy... Tại sao và tại sao, Hải nằm im lặng mãi, tai ù đi, tim đau thắt căng thẳng mệt mỏi quá chừng.

Bỗng Hải ngồi bật dậy tựa vào thành giường, mắt nhắm nghiền, hai tay ôm chặt lấy đầu. Tú cũng bật dậy theo, rơm rớm nước mắt ghé lại ôm ghì đầu Hải vào ngực mình, giọng sụt sịt.

- Chồng em ơi, em xin anh đấy. Anh cứ thế này em cũng chết mất. Hãy nghe em nói đã, nhưng không phải như chồng em nghĩ đâu.

Thấy Hải ngồi im chịu cho Tú ôm, Tú bắt đầu kể về tin nhắn rằng chú Lộ vẫn coi Tú như con, gần gũi thân thiết hàng ngày. Tuy thành đạt nhưng cuộc sống gia đình chú cũng không có hạnh phúc. Hẳn hôm nay chú ấy tâm trạng trông vắng vẻ nên gửi nhớ. Vì em vẫn chia sẻ động viên chú khi chú tâm sự chuyện gia đình. Còn việc dùng zalo cũng là bình thường, cả cơ quan em các xếp có zalo cả. Hàng mấy tiếng đồng hồ Tú cứ đọc thoại mãi, Hải cứ ngồi bất động mãi. Cả hai đều mệt mỏi, Tú đặt Hải nằm xuống phủ lớp chăn mỏng rồi nằm kề bên xoa bóp chân, tay, đầu, trán cho chồng. Hải nằm bất động. Thực ra thì Hải vẫn lắng nghe vợ giải bày, cũng nhận ra điều nọ, điều kia nhưng thấy Tú cứ lặp đi lặp lại loay quanh như một kiểu biện hộ cho Lộ. Hải bị ám thị rồi.

Sống trong dần vật lo âu, Tú mệt mỏi vô cùng. Thông tin chuyện vợ chồng rồi cũng được chuyển đến Lộ. Lộ an ủi Tú bình tĩnh đối phó, dù sao đây mới chỉ là một cái tin nhắn vu vơ. Tú nói Hải nhận ra những thay đổi trong em. Em đâu có phải là thánh mà dễ bị mất Hải mãi. Từ hôm đó Tú xin phép về sớm hàng ngày và tạm dừng những đợt công tác xa. Ở cơ quan Tú và Lộ cũng bắt đầu thận trọng hơn khi dùng điện thoại, zalo và ít đi cafe như trước.

Tú bất lực, âm thầm chịu đựng và luôn tìm cách chăm sóc chồng. Hàng tháng trời bữa ăn, bữa không, chồng vợ chẳng thể nói được câu chuyện. Hải cứ im lặng mãi, làm lủi sáng đi tối về, cơm hàng cháo chợ ở đâu. Nổi đau vì ghen triền miên nhức nhối con tim. Không chịu nổi Hải nghĩ cách theo dõi vợ. Ở nhà thì chẳng còn thấy gì rồi. Đi đường, đến cơ quan làm sao có thể biết. Thấy Tú thay đổi nếp làm việc Hải lại nghĩ hai người đối phó, sao bây giờ lại có thể dễ dãi hơn trước? Cứ vậy đầu óc Hải u mê, gầy rộc, công việc, học hành bê trễ.

Điều Hải mong hay không mong cũng chẳng biết nữa. Một người lạ gửi một tin nhắn lạ hẹn gặp quán cafe Mây Hồng có chuyện lạ quan trọng với Hải. Đây là một quán cafe sang trọng dành cho giới nhiều tiền. Hẹn quán cafe đến để biết có gì hay không có gì cũng chẳng sao. Chiều tan việc theo địa chỉ tin nhắn Hải rẽ vào

quán cafe ngồi trong một góc khuất. Vừa nhâm nhi ly cafe chưa được bao lâu thì có một gã xe ôm ghé vào xin phép ngồi cùng bàn.

- Tôi là người nhắn tin cho anh.
- Dạ, có chuyện gì ạ.
- Tôi cần bán cho anh một thứ quan trọng với anh.
- Gì vậy ạ.
- Một cái điện thoại Smartphone Nokia có ruột.

Hải choáng váng, lơ mơ hiểu điều mình muốn hiểu. Anh ta bật điện thoại cho Hải ghé xem một đoạn Clip ngắn cảnh một người đàn ông đang cúi hôn vợ mình. Anh ta tắt nhanh máy và chỉ cho Hải biết vị trí Clip được ghi ngay cái bàn khuất cách đó không xa. Chân tay Hải run bắn, tai ù đi, miệng lú lại. Anh ta cứ lạnh tanh. Hải biết đây là một cái nghề sẵn bầy chuyên nghiệp làm thuê cho bất cứ ai muốn. Anh ta còn nói với Hải đây là giá bèo so với đối tác khác.

- Mười triệu nhé, cả cái điện thoại này.
- Tôi không có tiền ở đây.
- Tôi sẽ theo anh về tận nhà lấy tiền.

Hàng tháng nay chẳng biết mò kim ở đáy bể nào, vừa mong là sẽ không thấy tức là không có, vừa ray dứt ức chế phải biết cho bằng được. Hải lập cập đứng dậy trả tiền nhanh rồi cho anh xe ôm theo về đầu ngõ. Vợ chồng Hải mới có khoản tiền tích lũy mấy tháng nay, Hải và vợ dùng chung chìa khóa tủ. Tú đang lúi húi dưới bếp gọi với chồng về ăn tối có món ngon Hải thích thì Hải đã bước nhanh ra cửa. Cũng chỉ năm phút sau Hải quay về nằm vật ra giường ù lì dễ sợ. Tú gọi chồng ăn tối chẳng thấy Hải lên tiếng, bước nhanh lại phía giường định với vai chồng thì Hải hất tung tay Tú.

- Cô ăn đi, tối ta nói chuyện.

Tú sợ hãi lùi ra xa ngấm lại chồng vừa hy vọng nói chuyện được với Hải sẽ giải tỏa được, vừa lo sợ có chuyện gì đã làm Hải thay đổi thái độ thô bạo với mình nhanh đến thế. Tú thấy thật ê chề. Hải đã kịp xem lại nhưng không phải là một mà có tới ba đoạn clip nối tiếp diễn biến xảy ra.

Đúng 9 giờ tối Hải ngồi ghé sa lông trước màn hình. Tú biết ý vội ghé lại ghé kê bên để nói chuyện. Chủ đích từ trước, trong khi Tú pha trà cho chồng, Hải bật dậy kết nối điện thoại với màn hình video rồi đang hoàng ngồi lại ghế.

- Bây giờ chúng ta cùng xem phim.

Đoạn đầu là cảnh Lộc và Tú cafe ngồi sát bên nhau cười âu yếm. Đoạn hai là cảnh Lộc ghé sát ngấm khuôn mặt Tú. Đoạn ba là cảnh Tú ngã đầu đón nụ hôn của Lộc. Mỗi đoạn có tới 20 giây, clip khá rõ người. Đúng là những tay săn trộm ảnh chuyên nghiệp. Hải như kẻ hã hê chiến thắng sau hàng tháng sàu muộn, yếu đuối bỗng bật dậy mạnh mẽ như một thằng đàn ông đích thực.

Đoạn clip vừa hết Tú bỗng choáng váng xây xẩm mặt mày đổ gục ngay xuống nền nhà bất tỉnh. Hải còn đang ngất ngưỡng với cái thể trị vợ của mình phải vội vã cúi xuống đỡ Tú dậy.

- Không dễ chết thế đâu.

.....

- Các người sẽ phải trả giá rất rất đắt đấy.

-

Ngó thấy Tú thật sự bất tỉnh Hải bế dậy đặt lên giường, xúc dầu nóng xoa bóp khắp người một hồi lâu. Tú dần dần hồi tỉnh hình dung lại chuyện gì đã xảy ra rồi bật khóc dữ dội. Trong nức nở là tiếng lòng xé tim.

- Trời ơi sao tôi lại trở thành con người đốn mạt như thế này.

.....

- Hải ơi, ngàn lần xin anh cho em chết, chẳng dám cầu xin thứ tha.

.....

Tú vật vã với tay định đập đầu vào thành giường mấy lần, Hải cứ phải ghì chặt lấy. Căn nhà hình mẫu hạnh phúc đang chứng kiến cảnh tượng của thước phim bi thương. Tú dần đuối sức lắm bầm mả lời phải chết, phải chết ...Cả hai cứ ngồi và nằm bất động vậy hết đêm.

Hải chuyển từ cực đoan sang rồi lòng rồi cũng bình tĩnh lại. Không thể để cho Tú chết, mười phần hận thì nay đã bớt cho năm phần thương. Ngày thứ hai Hải ngồi nghe Tú kể lại hết sự tình từ đầu đến cuối và luôn nói không dám xin chồng tha tội. Tú xin Hải để cho mình chết sẽ vĩnh viễn mất đi sự ô nhục. Hải tỉnh táo lại hẳn không trách Tú nhiều nữa nhưng lại rất hận lão Lộ giả nhân giả nghĩa phá nát hạnh phúc gia đình mình.

Ngày thứ ba, Tú xin phép Hải bỏ việc về quê. Với Tú bây giờ tiền bạc cũng trở thành vô nghĩa. Hải chưa biết mình phải làm gì, hàng ngày cứ thui thủi đi về, đêm cô đơn ngiệt ngã.

Chẳng cần đến Hải, phe cánh đánh nhau tại Tổng công ty đã hạ gục lão Lộ. Tay Ka một phó tổng khác đã dày công theo dõi và dàn dựng lấy hình ảnh clip kia trao cho ông Công Tổng giám đốc kiêm bí thư Đảng ủy một bản và Hải một bản. Dù thủ đoạn gì thì nó cũng là nhân chứng sống luận tội Lộ. Vì tình, Tổng cho phép Lộ xin cáo nghỉ công tác ra nước ngoài chữa bệnh dài ngày, đồng nghĩa là sự nghiệp của Lộ chấm dứt. Ông Công thay mặt Tổng gọi Hải đến xin lỗi, phân tích rõ sự việc mong Hải hàn gắn lại vết thương lòng, tha thứ cho Tú. Vì hạnh phúc gia đình Hải Tú, lãnh đạo Tổng quyết định hủy tại chỗ phiên bản clip kia, chuyện khép kín trong phạm vi nội bộ, chấp nhận loại đi một vụ xì căng đan không đáng có tại Tổng.

Gia đình, bạn bè chỉ biết vợ chồng Hải Tú ly thân, Tú bỏ việc về quê mà không rõ lý do thực. Nhiều người hòa giải mà chưa có kết quả. Hải năm lần bảy lượt về quê tìm Tú, Tú cũng chẳng chuyển. Tú về sống với mẹ và phụ giúp bán hàng gạo. Một lần nữa vì hạnh phúc gia đình Hải Tú, Tổng cho người về đón Tú lên nhận việc ở phòng kỹ thuật. Tú nhận việc nhưng lại thuê nhà ở riêng. Tú giục già nhiều lần ly hôn rồi cuối cùng Hải cũng phải đồng ý.

Thời gian cứ trôi một năm, hai năm, rồi ba năm, cả Hải và Tú vẫn chưa ai xây dựng gia đình. Cả hai đều học xong chương trình Cao học và trưởng thành rất nhiều về chuyên môn. Hải được bổ nhiệm làm trưởng phòng kỹ thuật Tổng công ty B. Tú cũng được bổ nhiệm làm phó trưởng phòng kỹ thuật Tổng công ty A. Họ vẫn giữ quan hệ bạn bè, thường xuyên thăm hỏi động viên nhau. Hải đã nhiều lần ngỏ ý kết hôn lại nhưng Tú vẫn chưa thoát được mặc cảm. Mối tình Hải Tú được nhiều lãnh đạo Tổng và đồng nghiệp quan tâm, biết Hải vẫn còn yêu Tú nên họ xúm vào vun vén. Cuối cùng thì Tú cũng ngả lòng. Lễ kết hôn lần hai Hải Tú được tổ chức giản đơn nhưng cũng đủ đại diện hai gia đình, bạn bè, người thân, đại diện lãnh đạo hai Tổng công ty nơi làm việc của hai người.

Đến bây giờ cặp đôi Hải Tú đã có hai đứa con một gái 7 tuổi và một trai 3 tuổi. Chẳng ai nghi ngờ cuộc tình của họ đã có một thời sóng gió dữ dội rồi lại kết hôn trở lại cùng nhau đi đến bến bờ hạnh phúc ./.

Hà Nội, 28.6.2017

Bùi Đạt